A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2012. november 14.*

„Verseny — Közigazgatási eljárás — Megsemmisítés iránti kereset — Vizsgálat során elfogadott jogi aktusok — Közbenső intézkedések — Elfogadhatatlanság — Helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat — Indokolási kötelezettség — A magánélet tiszteletben tartása — Kellően komoly ténykörülmények — Bírósági felülvizsgálat”

A T-135/09. sz. ügyben,

a **Nexans France SAS** (székhelye: Párizs [Franciaország]),

a **Nexans SA** (székhelye: Párizs),

(képviselik őket: M. Powell solicitor, J.-P. Tran Thiet ügyvéd és G. Forwood barrister)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: X. Lewis és N. von Lingen, később: N von Lingen és V. Di Bucci, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

elsődlegesen a 2009. január 9-i C(2009) 92/1 bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amely határozat arra kötelezte a Nexans SA-t és a Nexans France SAS-t, hogy az [EK] 81. és [EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205 o.) 20. cikkének (4) bekezdése alapján helyszíni vizsgálatnak vessék alá magukat (COMP/39.610 ügy);, másodlagosan arra irányuló kérelme tárgyában, hogy a Törvényszék nyilvánítsa jogellenesnek a Bizottság e vizsgálat során hozott azon határozatát, amely elrendelte bizonyos számítógépes adatállományok tartalmának abból a célból történő teljes lemásolását, hogy azokat a későbbiekben a Bizottság helyiségeiben átvizsgálják; harmadlagosan a Nexans France egyik alkalmazottjának a vizsgálat során történő kihallgatását elrendelő bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelme, és negyedlegesen az arra irányuló kérelme tárgyában, hogy a Törvényszék hozzon bizonyos intézkedéseket a Bizottsággal szemben,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: L. Truchot elnök, M. E. Martins Ribeiro és H. Kanninen (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. október 19-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapját képező tényállás

1 A felperesek, a Nexans SA és 100%-os tulajdonában álló leányvállalata, a Nexans France SAS, két francia jog szerinti vállalkozás, amelyek az elektromos kábelek ágazatában tevékenykednek.

2 Az Európai Közösségek Bizottsága a 2009. január 9-i C(2009) 92/1 határozatában arra kötelezte a Nexans SA-t és az általa közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött valamennyi társaságot, köztük a Nexans France SAS-t, hogy az [EK] 81. és [EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205 o.) 20. cikkének (4) bekezdése alapján helyszíni vizsgálatnak vessék alá magukat (a továbbiakban: helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat).

3 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat 1. cikke a következőképpen szól:

„A Nexans […] és az általa közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött valamennyi társaság, köztük a Nexans France […] kötelessége, hogy vizsgálatnak vesse alá magát az [EK] 81. cikkével ellentétes, elektromos kábelek és kapcsolódó berendezések, többek között nagyfeszültségű tenger alatti elektromos kábelek, és egyes esetekben nagyfeszültségű föld alatti elektromos kábelek szállításával összefüggő versenyellenes megállapodásokban és/vagy összehangolt magatartásokban való esetleges részvétele/részvételük kapcsán […], amely magatartások és megállapodások magukban foglalták egyeztetett ajánlatok tételét közbeszerzési eljárásokban, az ügyfélkör felosztását, valamint e termékek szolgáltatására vonatkozó bizalmas üzleti információk jogellenes cseréjét.

A vizsgálatra sor kerülhet a vállalkozás által ellenőrzött valamennyi helyiségben […]

A Nexans […] és az általa közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött valamennyi társaság, köztük a Nexans France […] engedélyt ad a Bizottság tisztviselőinek és valamennyi általa megbízott személynek, hogy a vizsgálatot elvégezze, valamint engedélyt ad a tagállami versenyhatóság tisztviselői és általa megbízott vagy erre kijelölt más személyek számára, hogy segítséget nyújtsanak az előbbiek számára, hogy a rendes munkaidőben valamennyi helyiségébe és közlekedési eszközébe bejussanak. A társaság vizsgálatra bocsátja az üzletmenethez kapcsolódó könyveket és más feljegyzéseket, függetlenül attól, hogy milyen eszközön tárolják ezeket, amennyiben a tisztviselők és más megbízottak ezt kérik, és megengedi számukra ezek helyszíni vizsgálatát, illetve azt, hogy bármilyen formában elkészítsék vagy megszerezzék az ilyen könyvek vagy feljegyzések másolatát vagy kivonatát. Engedélyezi, hogy a helyszíni vizsgálathoz szükséges időre és mértékben lepecsételjenek bármilyen üzlethelyiségeket és könyveket vagy nyilvántartásokat. A helyszínen azonnal szóbeli magyarázatot ad a vizsgálat tárgya és célja vonatkozásában, ha e tisztviselők és személyek ezt kérik, és engedélyezi valamennyi képviselő vagy alkalmazott számára, hogy e magyarázatokat megadja. Azt is engedélyezi, hogy e magyarázatokat bármilyen formában rögzítsék.”

4 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat 2. cikkében a Bizottság kifejti, hogy a vizsgálat 2009. január 28-án kezdődhet. Az említett határozat 3. cikke kimondja, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatról a címzett vállalkozást közvetlenül a vizsgálat előtt értesítik.

5 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat indokolása a következő:

„A Bizottság olyan információkat kapott, amelyek szerint elektromos kábelek szállítói, beleértve az e határozat címzettjeiként szereplő vállalkozásokat, olyan megállapodásokban és/vagy összehangolt magatartásokban vesznek vagy vettek részt elektromos kábelek és kapcsolódó berendezések, többek között nagyfeszültségű tenger alatti elektromos kábelek, és egyes esetekben nagyfeszültségű föld alatti elektromos kábelek szállításával összefüggésben, amely magatartások és megállapodások magukban foglalták egyeztetett ajánlatok tételét közbeszerzési eljárásokban, az ügyfélkör felosztását, valamint az e termékek szolgáltatására vonatkozó bizalmas üzleti információk jogellenes cseréjét.

[…]

A Bizottsághoz beérkezett információk alapján [e] megállapodások és/vagy összehangolt magatartások […], amelyeket legkésőbb 2001-től végrehajtottak, a mai napig fennállnak. […] kiterjedésük valószínűsíthetően világszintű.

Amennyiben ezek az állítások megalapozottnak bizonyulnak, a fent bemutatott megállapodások és/vagy összehangolt magatartások az [EK] 81. cikk különösen súlyos megsértését jelentik.

Annak érdekében, hogy a Bizottság ellenőrizhesse az állítólagos megállapodásokkal és összehangolt magatartásokkal kapcsolatos valamennyi tényt és azok bekövetkezésének körülményeit, le kell folytatni az […] 1/2003/EK rendelet 20. cikke szerinti vizsgálatokat.

[…]”

6 2009. január 28-án, szerdán a Bizottság ellenőrei (a továbbiakban: ellenőrök), valamint az Autorité de la concurrence (a francia versenyhatóság) képviselői ellátogattak a Nexans France helyiségeibe, hogy lefolytassák az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti helyszíni vizsgálatot (a továbbiakban: vizsgálat). A vizsgálatot elrendelő határozatot közölték a vállalkozással, amely egy tárgyalótermet biztosított az ellenőrök rendelkezésére. Az ellenőröket a felperes által megbízott ügyvéd segítette a vizsgálattal kapcsolatos valamennyi lépés során.

7 Az ellenőrök kinyilvánították abbéli szándékukat, hogy meg kívánják vizsgálni a Nexans France egyes alkalmazottainak a dokumentumait és számítógépeit; e személyek a következők: A *([bizalmas]*[1] – „Nagyfeszültség” részleg), B *([bizalmas]* – „Nagyfeszültség” részleg) és C *([bizalmas]* „Nagyfeszültségű föld alatti kábel” kereskedelmi egység). Az ellenőröket úgy tájékoztatták, hogy C szabadságon van, számítógépét is magával vitte, és csak 2009. január 30-án, pénteken tér vissza.

8 Az ellenőrök először az A, B és C irodáiban és a közös asszisztensük irodájában fellelhető papíralapú dokumentumokat tekintették át. Ezt követően másolatot készítettek A, B és D *([bizalmas]* – „Nagyfeszültség” részleg) számítógépeinek merevlemezeiről. Annak érdekében, hogy kulcsszavakkal kereshessenek e számítógépeken tárolt információkban, olyan szoftvert használtak, amely az éjszaka folyamán katalogizálta ezen információkat.

9 A vizsgálat második napján, azaz 2009. január 29-én, csütörtökön az ellenőrök több dokumentumot is átvizsgáltak C és E *([bizalmas]* – „Nagyfeszültség” részleg) irodájában, illetve átvizsgálták A, B és E elektronikus levelezéseit, valamint A, B és D számítógépe merevlemezének másolatát.

10 B arról tájékoztatta az ellenőröket, hogy 2009. január 29-én este találkozója van C-vel. Azt javasolta, hogy C számítógépét másnap reggel behozza a Nexans France-hoz, és így is tett.

1 — Törölt bizalmas adatok.

11 A vizsgálat harmadik napján, 2009. január 30-án, pénteken az ellenőrök értesítették a felpereseket, hogy magyarázatot kívánnak kérni C-től bizonyos dokumentumokat illetően, nevezetesen a főként A számítógépén talált és C-nek – akár másolatban – címzett vagy C-től beérkező elektronikus leveleket illetően. A délután folyamán C a felperesek két ügyvédjének társaságában válaszolt az ellenőrök kérdéseire. Ezeket a kérdéseket, valamint az azokra adott válaszokat a vizsgálati jegyzőkönyvhöz csatolt mellékletbe foglalták, amelyet a felperesek képviselői aláírtak.

12 Ugyanígy a 2009. január 30-i, pénteki nap folyamán az ellenőrök megvizsgálták C számítógépe merevlemezének tartalmát is, és több adatállományt, dokumentumot és elektronikus levelet visszaállítottak, amelyek meglátásuk szerint a vizsgálat szempontjából relevánsak lehetnek, és amelyeket a vizsgálat kezdete és 2009. január 30-a között töröltek. Két elektronikuslevél-sorozatot is kimásoltak két adatrögzítő eszközre (a továbbiakban: adatrögzítő). Emellett kimásoltak egy A számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatot két adatrögzítőre. E négy adatrögzítőt lepecsételt borítékokba helyezték, amelyeket ezt követően a felperesek egy képviselője aláírásával látott el. Az ellenőrök úgy döntöttek, e borítékokat visszaviszik a Bizottság brüsszeli (Belgium) irodáiba. C számítógépét, valamint egy, az irodájában talált adatrögzítőt egy szekrénybe helyeztek, amelyet az ellenőrök lepecsételtek. A Bizottság kutatáshoz használt számítógépeinek merevlemezeit ezt követően letörölték. Végül az ellenőrök tájékoztatták a felpereseket, hogy jelezni fogják a vizsgálat folytatásának időpontját. A felperesek jelezték, hogy jobban szeretnék, ha C számítógépének merevlemezét a Nexans France helyiségeiben vizsgálnák meg, és nem a Bizottság irodáiban.

13 Az ellenőrök 2009. február 3-án, kedden tértek vissza a Nexans France-hoz. Felnyitották a C irodájában talált adatrögzítőt, valamint a C számítógépét tartalmazó, lepecsételt szekrényt. A helyszínen megvizsgálták az adatrögzítőt, kinyomtattak és megőriztek két, az adatrögzítőről letöltött dokumentumot, az adatrögzítőt pedig átadták a felperesek képviselőinek. Ezt követően három másolatot készítettek C számítógépének merevlemezéről három adatrögzítőre. Az ellenőrök a három adatrögzítő egyikét átadták a felperesek képviselőinek azok kérelmére, a két másik adatrögzítőt pedig lepecsételt borítékba helyezték, és elvitték Brüsszelbe, miután tudomásul vették, hogy a felperesek vitatták ezen eljárás jogszerűségét. Az ellenőrök kijelentették, hogy a lepecsételt borítékokat csak a Bizottság helyiségeiben fogják felnyitni, a felperesek képviselőinek jelenlétében.

14 2009. március 2-án a Nexans France helyiségeiben lepecsételt, az adatrögzítőket tartalmazó borítékokat a Bizottság irodájában a felperesek ügyvédjeinek jelenlétében felnyitották. Az ezen adatrögzítőkön található dokumentumokat megvizsgálták, és az ellenőrök kinyomtatták közülük azokat, amelyeket a vizsgálat szempontjából relevánsnak ítéltek. E dokumentumok egy további papíralapú példányát, valamint a dokumentumok listáját átadták a felperesek ügyvédjeinek. Ez az eljárás 2009. március 11-én zárult le. A dokumentumok és adatrögzítők vizsgálatának helyszínéül szolgáló irodákat minden egyes munkanap végén lepecsételték a felperesek ügyvédjeinek jelenlétében, és másnap szintén az ő jelenlétükben nyitották ki újra.

Az eljárás és a felek kérelmei

15 A Törvényszék Hivatalához 2009. április 7-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek megindították a jelen eljárást.

16 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele módosult, az előadó bírót a nyolcadik tanácshoz osztották be, így a jelen ügyet is e tanács elé utalták.

17 2011. január 14-i levelükben a felperesek kérték, hogy a Törvényszék csatolja az ügy irataihoz az Emberi Jogok Európai Bíróságának két olyan ítéletét, amelyet a válasz benyújtását követően hoztak, és amelyek relevánsak a kereset elfogadhatóságának vizsgálata szempontjából (EJEB, 29613/08. sz., Primagaz kontra Franciaország ítélet, 2010. december 21., valamint 29408/08. sz., Société Canal Plus

kontra Franciaország ítélet, 2010. december 21.), amit a Törvényszék 2011. január 26-i határozatával engedélyezett. A Törvényszék felhívta a Bizottságot az ezen ítéletekkel kapcsolatos észrevételeinek megtételére, amely felhívásnak az utóbbi a kitűzött határidőn belül eleget tett.

18 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát. A Törvényszék az eljárási szabályzatának 64. cikkében meghatározott pervezető intézkedések keretében 2011. szeptember 20-án írásban kérdéseket intézett a Bizottsághoz, és felhívta a felperesek által beadványukban hivatkozott, „Az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdése alapján elfogadott határozat végrehajtásának vizsgálatára vonatkozó engedéllyel kapcsolatos magyarázó feljegyzés” című dokumentum másolatának benyújtására. A Bizottság e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tett.

19 A 2011. október 19-i tárgyaláson meghallgatták a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat. A tárgyalást követően a Törvényszék a szóbeli szakasz folytatása mellett döntött.

20 2011. október 25-i levelükben a felperesek a tárgyalás során előadott észrevételeikkel kapcsolatban tényszerű pontosításokat nyújtottak be a Törvényszékhez. A Törvényszék 2011. november 16-i határozatával az ügy irataihoz csatolta e levelet, és felhívta a Bizottságot az ezzel kapcsolatos észrevételei megtételére, amely felhívásnak a Bizottság az előírt határidőn belül eleget tett.

21 2011. december 21-i végzésével a Törvényszék az eljárási szabályzat 65. cikkében előírt bizonyításfelvétel keretében elrendelte ezen iratok Bizottság általi benyújtását, és rendelkezett a felperesek ezen iratokba való betekintésének módjairól. A Bizottság e bizonyításfelvételnek az előírt határidőn belül eleget tett.

22 A Törvényszék az eljárási szabályzatának 64. cikkében meghatározott pervezető intézkedések keretében 2011. december 21-én írásbeli kérdést intézett a Bizottsághoz, és felhívta arra, hogy nyújtsa be a két korábban általa benyújtott dokumentum bizonyos részeinek az eljárás nyelvére lefordított változatát. A Bizottság e felhívásnak a megszabott határidőn belül eleget tett.

23 2012. január 24-én a felperesek betekintettek a fenti 21. pontban hivatkozott iratokba a Törvényszék Hivatalában. 2012. március 2-án a felperesek előterjesztették az ezen iratokkal kapcsolatos észrevételeiket. 2012. március 26-án a Bizottság benyújtotta a felperesek észrevételeire vonatkozó észrevételeit.

24 A szóbeli szakasz 2012. április 23-án zárult le. A Törvényszék 2012. október 1-jei végzésével azt újra megnyitotta. A Törvényszék az eljárási szabályzatának 64. cikkében meghatározott pervezető intézkedések keretében 2012. október 2-án írásbeli kérdést intézett a Bizottsághoz, aki e kérésnek a megszabott határidőn belül eleget tett. A Törvényszék ezt követően 2012. október 22-án lezárta az eljárás szóbeli szakaszát.

25 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot;

– nyilvánítsa jogellenesnek a Bizottság azon határozatát, amely elrendelte bizonyos számítógépes adatállományok, valamint C által használt laptop merevlemeze másolatának abból a célból történő lefoglalását, hogy azokat a későbbiekben a Bizottság brüsszeli irodáiban átvizsgálják;

– semmisítse meg a Bizottság azon határozatát, amely elrendelte C kihallgatását;

– kötelezze a Bizottságot, hogy szolgáltasson vissza a Nexans France részére minden olyan iratot vagy bizonyítékot, amelyeket a fent hivatkozott határozatok alapján szerzett be, ideértve – nem teljes körűen – azokat az iratokat, amelyek kívül esnek a vizsgálat körén, az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívül megvalósítandó elektromoskábel-projektekre vonatkozó iratokat, a nem szabályszerűen letöltött és Brüsszelbe szállított iratokat, valamint a C kihallgatása alapján beszerzett tanúvallomást;

– kötelezze a Bizottságot, hogy a versenyjogi rendelkezések megsértésével kapcsolatos eljárás lefolytatása során tartózkodjék minden olyan irat vagy bizonyíték felhasználásától, amelyeket a megsemmisített határozatok alapján szerzett be;

– kötelezze a Bizottságot, hogy tartózkodjék az ilyen iratok vagy bizonyítékok (illetve az ezeken alapuló származékos adatok vagy információk) más versenyhatóságok részére történő továbbításától;

– hozza meg a szükségesnek ítélt további intézkedéseket;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

26 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa elfogadhatatlannak a felperesek által a válaszbeadvány mellékletében, bizonyos kérelmeik elfogadhatóságára vonatkozó érveik alátámasztása végett benyújtott jogi véleményt;

– utasítsa el a felperesek 2–7. kérelmét, mint elfogadhatatlant;

– utasítsa el a keresetet, mint megalapozatlant;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

27 A felperesek által előterjesztett első három kérelem három megsemmisítés iránti kérelemnek minősül, amelyek mindegyike valamely, a Bizottság által a vizsgálat érdekében vagy annak során hozott jogi aktusra vonatkozik.

28 A felperesek által vitatott három jogi aktus közül az első a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat. A második és a harmadik jog aktust (a továbbiakban: vitatott aktusok) az ellenőrök hozták a vizsgálat során. Ezek közül az első határozat bizonyos számítógépes adatállományok és C számítógépe merevlemeze másolatának abból a célból történő elkészítésére vonatkozott, hogy azokat a későbbiekben a Bizottság irodáiban megvizsgálják, a második határozat pedig C kihallgatására vonatkozott.

29 A felperesek által előterjesztett 4–7. kérelem arra irányul, hogy a Törvényszék hozzon intézkedéseket a Bizottsággal szemben.

30 Az elfogadhatóságot illetően a Bizottság először is előadja, hogy a vitatott aktusok nem megtámadható aktusok, és így a felperesek azon kérelmei, amelyek ezek megsemmisítésére irányulnak nem elfogadhatóak. Úgy érvel továbbá, hogy azon kérelmek is elfogadhatatlanok, amelyekben a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék meghagyásokat intézzen a Bizottsághoz. Végül a Törvényszéknek elfogadhatatlannak kellene nyilvánítania a felperesek által – a vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmeik elfogadhatóságával kapcsolatos érveik alátámasztása érdekében – a válaszhoz csatolt jogi véleményt (a továbbiakban: vitatott vélemény).

31 Az ügy érdemét illetően a Bizottság úgy érvel, hogy a felperesek által a megsemmisítés iránti kérelmeik alátámasztására felhozott kifogásokat el kell utasítani.

32 Meg kell vizsgálni először is a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat megsemmisítése iránti kérelmet, melynek elfogadhatósága nem vitatott, majd a vitatott vélemény, illetve a vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmek elfogadhatóságát, és végül az arra irányuló kérelmeket, hogy a Törvényszék intézkedéseket hozzon a Bizottsággal szemben.

1. *A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat megsemmisítése iránti kérelemről*

33 A felperesek a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat megsemmisítése iránti kérelmük alátámasztására lényegében egyetlen jogalapra hivatkoznak, mely az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdésének és az alapvető jogoknak – azaz a védelemhez való jognak, a tisztességes eljáráshoz való jognak, az önvádra kötelezés tilalmának, valamint az ártatlanság vélelmének és a magánélet tiszteletben tartásához való jognak – a megsértésén alapul. E jogalap két részre oszlik, melyek egyfelől a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat által érintett termékek körének túlságosan kiterjedt és homályos jellegén, másfelől pedig e határozat túlságosan nagy földrajzi kiterjedésén alapulnak.

Az első, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat által érintett termékek körének túlságosan kiterjedt és homályos jellegén alapuló részről

34 A felperesek által e rész keretében kifejtett érvelés úgy értelmezhető, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban a Bizottság nem határozta meg kielégítően a vizsgálat tárgyát és célját. Ennek alátámasztására két kifogást terjesztenek elő.

35 Az első kifogásukban a felperesek lényegében a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak az érintett termékekkel kapcsolatos pontatlanságát róják fel a Bizottságnak. E pontatlanság lehetetlenné tette a felperesek számára a védelemhez való joguk gyakorlását, és azon dokumentumok megkülönböztetését, amelyeket a Bizottság jogosult megvizsgálni, illetve amelyekről jogosult másolatot készíteni, azon, a Nexans France birtokában lévő egyéb dokumentumoktól, amelyek esetében nem kell elviselnie ilyen beavatkozást a magántevékenységi körébe. A Bizottság ekképpen egy „feltáró expedícióba" kezdhetett, és e vállalkozás helyiségeiben a versenyszabályoknak a felperesek valamennyi tevékenysége keretében történő esetleges megsértésének feltárásához kereshetett hasznos dokumentumokat és információkat, és nem csupán a vizsgálat által érintett ágazatban.

36 A második kifogásukban a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság nem rendelkezett olyan részletes információkkal, amelyek alapján gyaníthatta volna a versenyszabályok megsértését a nagyfeszültségű tenger alatti kábelek ágazatában, amit megerősít az ellenőröknek a vizsgálat során tanúsított magatartása, valamint a Bizottság egy sajtóközleménye.

37 A felperesek által előterjesztett két kifogás vizsgálata céljából először is emlékeztetni kell bizonyos, egyrészt a Bizottság által az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatok kötelező tartalmát szabályozó elvekre, és másrészt az Európai Unió bírósága által az ilyen vizsgálat indokolt mivoltával kapcsolatban végezhető felülvizsgálatot szabályozó elvekre.

Előzetes észrevételek

38 Az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése meghatározza a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban kötelezően feltüntetendő lényegi elemeket. E rendelkezés a következőképpen szól:

„A vállalkozások és vállalkozások társulásai kötelesek magukat a Bizottság által határozatban elrendelt helyszíni vizsgálatnak alávetni. A határozat meghatározza a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját, megjelöli a vizsgálat kezdetének napját, és feltünteti a 23. és 24. cikkben előírt büntetéseket, valamint azt a jogot, hogy a határozat a Bírósággal felülvizsgáltatható. […]”

39 A Bizottság azon kötelezettsége, hogy meg kell jelölnie a vizsgálat tárgyát és célját, alapvető követelmény, egyfelől azért, hogy az érintett vállalkozások területén tervezett vizsgálat indokoltsága kitűnjön, lehetővé téve e vállalkozások számára az együttműködési kötelezettségük mértékének megértését, másfelől pedig az érintett vállalkozások védelemhez való jogának megtartása érdekében (a 97/87-99/87. sz., Dow Chemical Ibérica és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1989. október 17-én hozott ítélet [EBHT 1989., 3165. o.] 26. pontja).

40 A tervezett vizsgálat indokolt vagy indokolatlan jellegét, illetve az érintett vállalkozások együttműködési kötelezettségének mértékét illetően meg kell állapítani, hogy a közhatalomnak egy természetes vagy jogi személy magántevékenységébe történő önkényes vagy aránytalan beavatkozásával szembeni védelem követelménye az uniós jog általános elvének minősül (lásd a Bíróság C-94/00. sz. Roquette Frères ügyben 2002. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-9011. o.] 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ez az elvet az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett Alapjogi Chartájának 7. cikke rögzíti (HL C 364., 1. o.), amelynek értelmében „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák”.

41 Az érintett vállalkozások védelemhez való jogának megőrzését illetően először is meg kell jegyezni, hogy e jogokat a Bizottságnak tiszteletben kell tartania mind az olyan közigazgatási eljárások során, amelyek szankciók kiszabását eredményezhetik, mind az előzetes vizsgálati eljárások során, mivel el kell kerülni e jogoknak az előzetes vizsgálati eljárások keretében való orvosolhatatlan sérelmét, beleértve különösen azon vizsgálatokat, amelyek meghatározó jellegűek lehetnek a vállalkozások olyan magatartásainak jogellenességére vonatkozó bizonyítás szempontjából, amely megalapozhatja felelősségüket (a Bíróság 46/87. és 227/88. sz., Hoechst kontra Bizottság egyesített ügyekben 1989. szeptember 21-én hozott ítéletének [EBHT 1989., 2859. o.] 15. pontja).

42 Egyébiránt – mivel a Bizottsággal szemben támasztott azon követelmény, amely szerint meg kell jelölnie a vizsgálat tárgyát és célját, az érintett vállalkozások védelemhez való jogának alapvető biztosítékát jelenti – a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat indokolására vonatkozó kötelezettség mértéke nem korlátozható a vizsgálat hatékonyságával kapcsolatos megfontolások alapján. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy bár igaz, hogy a Bizottság nem köteles a feltételezett jogsértésekről birtokában lévő valamennyi információt közölni a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat címzettjével, és nem köteles e jogsértések pontos jogi minősítésére, ugyanakkor világosan meg kell jelölnie a vizsgálni kívánt feltételezéseket (a fenti 39. pontban hivatkozott Dow Chemical Ibérica és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 45. pontja).

43 Az uniós bíróság elvégezheti az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése alapján hozott határozat vizsgálatát annak megállapítása érdekében, hogy e határozat nem önkényes jellegű-e, vagyis hogy azt nem olyan ténybeli körülmények hiányában hozták-e, amelyek a helyszíni vizsgálatot igazolhatják. Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság által végzett vizsgálatok arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék számára a szükséges dokumentumok összegyűjtését annak érdekében, hogy egy meghatározott ténybeli és jogi helyzet – amellyel kapcsolatban már rendelkezik információval – tényleges fennállását és hatókörét megállapítsa. E vizsgálat keretében az uniós bíróságnak meg kell győződnie olyan, kellően

komoly bizonyítékok meglétéről, amelyek alapján az érintett vállalkozást a versenyszabályok megsértésével gyanúsíthatják (lásd a fenti 40. pontban hivatkozott Roquette Frères ügyben hozott ítélet 54. és 55. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

44 A fenti megfontolásokra tekintettel kell az uniós bíróság azon ítélkezési gyakorlatát alkalmazni, mely szerint egyrészt a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat indokolásának nem kell szükségszerűen tartalmaznia a szóban forgó piac pontos meghatározását, amennyiben e határozat tartalmazza a fenti 38. pontban kifejtett lényeges elemeket (a fenti 39. pontban hivatkozott Dow Chemical Ibérica és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 46. pontja), és másrészt a Bizottság köteles e határozatban feltüntetni a feltételezett jogsértés lényegi jellemzőinek leírását, jelezve többek között a vélelmezetten érintett piacot (a Törvényszék T-340/04. sz., France Télécom kontra Bizottság ügyben 2007. március 8-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-573. o.] 52. pontja).

45 Míg a vizsgálat szakaszában a Bizottság nem köteles pontosan meghatározni a vizsgálata által érintett piacot, köteles ugyanakkor kellőképpen pontosítani azon ágazatokat, amelyekre a vizsgálat által érintett vélelmezett jogsértés kiterjed, annak érdekében, hogy lehetővé tegye egyfelől az érintett vállalkozás számára, hogy az együttműködését a vállalkozás azon ágazaton belüli tevékenységeire korlátozza, amelyek tekintetében a Bizottság kellően komoly bizonyítékokkal rendelkezik ahhoz, hogy a versenyszabályok megsértését gyaníthassa, és amelyek igazolják e vállalkozás magántevékenységi körébe történő beavatkozást, és hogy másfelől lehetővé tegye az uniós bíróság számára adott esetben e bizonyítékok kellően komoly mivoltának vizsgálatát.

Az első, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak az érintett termékek behatárolását illető pontatlanságára alapított kifogásról

46 Amint az a fenti 3. és 5. pontban kifejtésre került, a Bizottság a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban kifejtette, hogy vizsgálatának tárgya „elektromos kábelek és kapcsolódó berendezések, többek között nagyfeszültségű tenger alatti elektromos kábelek, és egyes esetekben nagyfeszültségű föld alatti elektromos kábelek szállítására” irányul.

47 Az ellenkérelemben és a viszonválaszban a Bizottság, legalábbis hallgatólagosan, kifejtette, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nem az elektromos kábelek és az azokhoz kapcsolódó berendezések összességére irányult. A Bizottság arra hivatkozik, hogy e határozat indokolásából, „és különösen az általánosabb »elektromos kábel« kifejezéssel jelölt konkrét termékek leírásából a felperesek minden nehézség nélkül megérthették, hogy a vizsgálat nem bármilyen elektromos kábelekre irányul, hanem pontosabban a [vizsgálatot elrendelő] határozatban példálózó jelleggel felsorolt kábelekre”.

48 Így, a Bizottság szerint vizsgálatának tárgya inkább „a villamos energia – többek között az erőművektől az alállomásokig, illetve a villamosenergia-hálózatok közötti rendszerösszekötőkben való – továbbításához használt kábelekre” terjedt ki, e kategóriára konkrét példákat jelentenek a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban kifejezetten feltüntetett elektromoskábel–típusok; ami kellően egyértelműen kiderül e határozat megszövegezéséből és összefüggéseiből.

49 Ugyanakkor a vizsgálatnak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban meghatározott tárgyát nem lehet úgy értelmezni, ahogyan azt a Bizottság az ellenkérelemben és a viszonválaszban javasolja.

50 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat indokolása ugyanis egyértelműen a elektromos kábelek összességére utal. A „beleértve többek között” és az „egyes esetekben” kifejezések, amelyeket a Bizottság a vizsgálat tárgyának behatárolásakor használt, arra utalnak, hogy a nagyfeszültségű tenger alatti kábeleket és a nagyfeszültségű föld alatti kábeleket a Bizottság csak példaként említi egy nagyobb termékskálán belül, amelynek valószínűleg minden elektromoskábel-típus és minden, e kábelek használatához vagy telepítéséhez kapcsolódó berendezés a része.

51 Másfelől, a 2011. szeptember 20-án hozott pervezető intézkedésekre adott válaszában, valamint a tárgyalás során a Bizottság kifejtette, hogy ellentétben azzal, amit az ellenkérelemben és a viszonválaszban állított, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat valamennyi elektromos kábelre vonatkozott, nem kizárólag az e határozatban példaértékkel felsorolt villamos kábelekre.

52 Amint a felperesek kiemelik, az elektromos kábel kifejezésnek bármilyen, villamos energia továbbítására szolgáló kábel megfelel. Ezenfelül a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nem pontosítja a „kapcsolódó berendezések" közé tartozó termékek körét. Ez a határozat tehát a termékek igen nagy számát érinti. Amint arra a felperesek hivatkoznak, az „elektromos kábelek" általános kategóriájába beletartoznak olyan változatos termékek, mint a telefonvezetékek, a nagyfeszültségű elektromos kábelek, a háztartási áramelosztó készülékek, vagy a háztartási készülékek vezetékei. Ezenfelül az elektromos kábelekhez kapcsolódó berendezések általános kategóriájának részét képezhetik transzformátorok, áramelosztók vagy fogyasztásmérők. Amint a felperesek még hangsúlyozzák, ez az indokolás magában foglalhatja egy elektromoskábel-gyártó vállalkozás tevékenységeinek összességét akkor is, ha ezek a tevékenységek nagyon különböző ágazatokhoz tartoznak.

53 Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy azzal, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat az elektromos kábelek összességére és az azokhoz kapcsolódó valamennyi berendezésre irányult, a Bizottság eleget tett a vizsgálat tárgyának leírásával kapcsolatos kötelezettségének, szemben azzal, amit a felperesek állítanak.

54 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat 1. cikkének és indokolásának megszövegezése, még akkor is, ha lehetett volna kevésbé kétértelmű, lehetővé tette a felperesek számára, hogy együttműködési kötelezettségük mértékét megállapítsák. A felperesek számára ki kellett derülnie, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nem zárta ki a határozatban kifejezetten megemlített kábelektől eltérő kábeleket, és hogy elvben kötelesek voltak a Bizottság rendelkezésére bocsátani minden kért információt valamennyi elektromos kábel és olyan berendezés vonatkozásában, amelyet szokásosan e kábelekkel forgalmaznak, vagy amelyet kiegészítő használatra szánnak. A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat olvasatából a felpereseknek le kellett tudniuk vonni azon következtetést, hogy mindenfajta ellenállás a részükről azt illetően, hogy a Bizottság megszerezzen dokumentumokat e termékekre vonatkozóan, vagy azt illetően, hogy a Bizottság kérelmére ilyen dokumentumokat bemutassanak, az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (1) bekezdése értelmében szankcionálható.

55 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat meghatározza a vizsgálat tárgyát is, amelynek tekintetében a Törvényszék adott esetben felülvizsgálhatja, hogy a határozat elfogadásakor a Bizottság gyanúja kellően alapos volt-e ahhoz, hogy a felperesek magántevékenységi körébe a felperesek valamennyi tevékenységét érintően beavatkozzon.

56 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat pontossága a vizsgálattal érintett termékek meghatározását illetően – a felperesek állításaival ellentétben – nem kérdőjelezhető meg, mivel a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot megelőzően elfogadott határozatokban, és különösen egy összefonódást a közös piaccal és az EGT-megállapodás működésével összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2000. július 19-i határozatában (COMP/M.1882 – Pirelli/BICC ügy) (HL 2003. L 70., 35. o.), a Bizottság több különálló piacot különböztetett meg a vizsgálattal érintett termékek között, így egyrészről az igen nagy feszültségű és nagyfeszültségű kábelek piacát, másrészről az alacsonyfeszültségű és középfeszültségű kábelek piacát. A Bizottságnak ugyanis pontosan meg kellett állapítania a határozat elfogadásakor hatályos módosításokkal érintett, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 395., 1. o.) 8. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadott határozat alapját képező összefonódási művelettel érintett piacokat, amennyiben e rendelkezés értelmében meg kellett vizsgálnia, hogy a szóban forgó művelet nem hoz-e létre, vagy nem erősít-e meg olyan erőfölényt, amelynek következményeként a közös piacon vagy annak egy jelentős részén a hatékony verseny jelentősen korlátozódna. Ezzel szemben, amint az a fenti 44. pontban megállapítást nyert, a Bizottság az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében hozott határozatban nem köteles pontosan behatárolni a vizsgálata által érintett piacot.

57 Ezenfelül semmi nem akadályozza annak megállapítását, hogy a versenyjoggal kapcsolatos egyetlen jogsértés vagy összefüggő jogsértések hatást gyakorolhatnak elkülönült termékpiacokon, és tárgyát képezhetik ugyanazon bizottsági vizsgálatnak, legalábbis az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében vett határozat elfogadásának szakaszában.

58 Végül az a kérdés, hogy az ellenőrök Nexans France helyiségeiben folytatott vizsgálata, amint a felperesek állítják, „feltáró expedíciónak" felelt-e meg, attól függ, hogy a Bizottság a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadásakor alapos okkal feltételezhette-e, hogy indokolt a felperesek elektromos kábelek összességével kapcsolatos magántevékenységébe való beavatkozás, ezt a kérdést tehát a második kifogás keretében kell vizsgálni.

59 Az első kifogást tehát el kell utasítani.

Az arra alapított második kifogásról, hogy a Bizottság csak a nagyfeszültségű tenger alatti kábelek ágazatában rendelkezett kellően alapos gyanúval ahhoz, hogy a felperesek részéről a versenyszabályok megsértését feltételezze

60 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk csak a tenger alatti kábelek ágazatában utaltak esetleges versenyellenes magatartásra. Ezt az elemzést egyfelől megerősíti az a tény, hogy amikor a Bizottság vizsgálatra érkezett a Nexans France helyiségeibe 2009. január 28-án, a Nexans France ezen ágazatban dolgozó bizonyos alkalmazottaival kívánt találkozni, másfelől pedig megerősíti a Bizottság által a vizsgálatot követően közzétett sajtóközlemény tartalma. Mindazonáltal a rendelkezésére álló konkrét információk ellenére a Bizottság túlzott mértékben kiterjesztette a vizsgálat tárgyát és célját, ezáltal a vállalkozás helyiségeiben lefolytatott vizsgálata „feltáró expedíciónak" minősíthető.

61 A Bizottság lényegében azt állítja, hogy az 1/2003/EK 20. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat címzettjeként szereplő vállalkozásnak együtt kell működnie a Bizottsággal, és nemcsak a vizsgálat tárgya, azaz az e határozatban érintett termékek vagy szolgáltatások vonatkozásában, hanem a szóban forgó vállalkozás tevékenységének összessége vonatkozásában is. Ezenfelül a Bizottság azt állítja, hogy kellően komoly bizonyítékokkal rendelkezett a vizsgálatnak az elektromos kábelek összessége és az azokhoz kapcsolódó berendezések tekintetében történő elrendeléséhez.

62 E tekintetben először is meg kell állapítani, amint arra a Bizottság hivatkozik, hogy a vizsgálati jogai értelmüket vesztenék, ha a Bizottság csak olyan iratok bemutatását kérhetné, amelyeket előzetesen módjában áll pontosan azonosítani. Ez a jog éppen ellenkezőleg arra szolgál, hogy elősegítse olyan különféle információk felkutatását, amelyek még nem ismertek, vagy amelyeket nem sikerült teljes mértékben azonosítani. A Bizottság e lehetőség hiányában nem volna képes a vizsgálathoz szükséges információkat összegyűjteni abban az esetben, ha az érintett vállalkozások megtagadják az együttműködést, vagy ellenállást tanúsítanak (a fenti 41. pontban hivatkozott Hoechst kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 27. pontja; a Törvényszék T-59/99. sz., Ventouris kontra Bizottság ügyben 2003. december 11-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5257. o.] 122. pontja).

63 Másodszor, a még nem ismert vagy teljesen nem azonosított különböző információk felkutatására irányuló jog gyakorlása lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat címzettjeként szereplő vállalkozás egyes, üzletmenethez kapcsolódó dokumentumait megvizsgálja, akkor is, ha nem tudja, hogy ezek a határozattal érintett tevékenységgel függnek-e össze, azért, hogy meggyőződjön arról, hogy ez a helyzet áll-e fenn, és hogy megakadályozza a szóban forgó vállalkozást abban, hogy a vizsgálat szempontjából releváns bizonyítékokat leplezzen el a Bizottság előtt arra hivatkozva, hogy azok nem tartoznak a vizsgálat tárgyához.

64 Mindazonáltal, a fentiek ellenére, ha a Bizottság vizsgálatot folytat egy vállalkozás helyiségeiben az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében, a vállalkozásnak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban megjelölt ágazatokban gyakorolt tevékenységeire kell korlátoznia kutatásait, és így, ha a vizsgálatot követően megállapította, hogy valamely dokumentum vagy információ nem függ össze e tevékenységekkel, tartózkodnia kell ezek vizsgálatban való felhasználásától.

65 Ugyanis, ha a Bizottságot nem kötné ilyen korlátozás, először is gyakorlatilag minden olyan alkalommal, amikor arra utaló bizonyíték birtokában van, hogy egy vállalkozás tevékenységei egy meghatározott területén megsértette a versenyszabályokat, a tevékenységek összességére irányuló vizsgálatot folytathatna le azzal a végső céllal, hogy a vállalkozás által esetlegesen elkövetett valamennyi versenyjogi jogsértést feltárja, ami összeegyeztethetetlen a jogi személyek magántevékenységi körének védelmével, amely egy demokratikus társadalomban alapvető jogként garantált.

66 Emellett a Bizottság azon kötelezettsége, hogy az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerint hozott határozatokban megjelölje a vizsgálat célját és tárgyát, puszta formalitássá válna, ha azt a Bizottság által javasolt módon kellene meghatározni. Nem érvényesülne az ítélkezési gyakorlat, amely szerint e kötelezettség elsődleges célja, hogy lehetővé tegye az érintett vállalkozások számára együttműködési kötelezettségük mértékének megállapítását, amennyiben e kötelezettség szisztematikusan kiterjedne a szóban forgó vállalkozás valamennyi tevékenységére.

67 A jelen ügyben tehát úgy kell tekinteni, hogy a Bizottságnak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadása érdekében kellően komoly bizonyítékokkal kellett rendelkeznie a felperesek elektromos kábelekkel és az azokhoz kapcsolódó berendezésekkel összefüggő minden tevékenységére kiterjedő vizsgálat felperesek helyiségeiben történő lefolytatásának indokolásához.

68 A keresetben a felperesek két bizonyítékra hivatkoznak azon állításuk alátámasztására, hogy a Bizottság kizárólag a nagyfeszültségű tenger alatti kábelek ágazatában rendelkezett az esetleges versenyellenes magatartást érintő információval. Egyrészt úgy érvelnek, hogy a Bizottság egy 2009. február 3-i sajtóközleményben bejelentette, hogy a kizárólag e kábeleket gyártók helyiségeiben folytatott vizsgálatot. Másrészt azt állítják, hogy e vizsgálat során a Bizottság a Nexans France ezen ágazatban dolgozó bizonyos alkalmazottai iránt érdeklődött.

69 Meg kell jegyezni, hogy a kereset Törvényszék Hivatalához történő benyújtásának időpontjában a felperesek nem tekinthettek be a Bizottságnak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat meghozatalkor rendelkezésére álló azon bizonyítékokba, amelyekre a Bizottság a gyanúját alapította. Ezenfelül a Bizottság nem volt köteles átadni ezeket a bizonyítékokat (lásd ebben az értelemben fenti 39. pontban hivatkozott Dow Chemical Ibérica és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 45. és 51. pontját).

70 Ilyen körülmények között nem várható el a felperesektől, hogy a fenti 68. pontban hivatkozottakon felüli bizonyítékokat szolgáltassanak azon állításaik alátámasztására, amelyek szerint a Bizottság kizárólag a nagyfeszültségű tenger alatti kábelek ágazatában rendelkezett az esetleges versenyellenes magatartást érintő információval.

71 Az ilyen követelmény gyakorlati következménye ugyanis az lenne, hogy az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat címzettjeként szereplő vállalkozás nem kérdőjelezhetné meg a Bizottság rendelkezésére álló azon bizonyítékok kellően komoly jellegét, melyek alapján utóbbi e határozatot elfogadta, ami megakadályozná a Törvényszéket abban, hogy megvizsgálja, az említett határozat nem önkényes jellegű-e.

72 Meg kell tehát állapítani, hogy legalábbis abban az esetben, ha az 1/2003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat címzettjeként szereplő vállalkozások, mint a jelen ügyben, olyan elemeket terjesztenek elő, amelyek megkérdőjelezik a Bizottságnak az ilyen határozat elfogadásához rendelkezésre álló bizonyítékok kellően komoly jellegét, az uniós bíróságnak meg kell vizsgálnia e bizonyítékokat és értékelnie kell azok kellően komoly jellegét.

73 A 2011. szeptember 20-i pervezető intézkedésekre adott válaszában a Bizottság tájékoztatta a Törvényszéket azokról a bizonyítékokról, amelyek a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot megelőzően a rendelkezésére álltak, és amelyek szerinte indokolták az elektromos kábelek összességére kiterjedő vizsgálat lefolytatását a felperesek helyiségeiben.

74 E tekintetben a Bizottság mindenekelőtt arra utalt, hogy a felperesek egy versenytársa (a továbbiakban: az engedékenységért folyamodó kérelmező) 2008. november 21-én szóban arról tájékoztatta a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló, 2006. december 8-i bizottsági közlemény (HL C 298., 17. o.) értelmében megvalósított engedékenységi program keretében, hogy a nagyfeszültségű tenger alatti és föld alatti kábeleket érintően a felperesek kartellben vesznek részt (a továbbiakban: feltételezett kartell), valamint hogy létezik egy „középfeszültségű elektromos kábeleket érintő szerződésekre vonatkozó *[bizalmas]* megállapodás”. Ez utóbbi *[bizalmas]* megállapodást *[bizalmas]*-án bejelentették a Bundeskartellamtnak (németországi szövetségi kartellhivatal). Végül a *[bizalmas]* egy korábbi, *[bizalmas]* elnevezésű „*[bizalmas]* megállapodás” helyébe lépett, amelyet *[bizalmas]*-án jelentettek be a Bundeskartellamtnak.

75 A Bizottság a 2011. szeptember 20-i pervezető intézkedésekre adott válaszához mellékelte a *[bizalmas]* két változatát a *[bizalmas]* évekből, valamint a *[bizalmas]* egy példányát.

76 A Bizottság ezt követően megállapította, hogy a vizsgálat nem korlátozódhatott a nagyfeszültségű tenger alatti és föld alatti kábelekre, amennyiben:

– a *[bizalmas]* megállapodás *[bizalmas]* középfeszültségű elektromos kábelekre vonatkozott, és a *[bizalmas]* megállapodás pedig *[bizalmas]*-ig csökkenthető feszültségű kábelekre;

– a *[bizalmas]* engedékenységért folyamodó kérelmezőnek már nem állt módjában, hogy ellenőrizze *[bizalmas]*, hogy történt-e *[bizalmas]* jogellenes magtartás a középfeszültségű kábelek vonatkozásában;

– a Bizottság által az összefonódások ellenőrzése tárgyában korábban lefolytatott vizsgálatok megerősítették az egyértelmű és döntő különbségtétel hiányát a nagy-, a közép- és az alacsonyfeszültségű elektromos kábelek között (a Bizottság COMP/M.1882 – Pirelli/BICC ügyben 2000. július 19-én hozott határozatának (14)–(32) preambulumbekezdése [lásd a fenti 56. pontot]; a Bizottság COMP/M.3836 – „Goldman Sachs/Pirelli Cavi e Sistemi Energia/Pirelli Cavi e Sistemi Telecom” ügyben 2005. július 5-én hozott határozatának (12) és (13) preambulumbekezdése; és a Bizottság COMP/M.4050 – „Goldman Sachs/Cinven/Ahlsell” ügyben 2006. január 6-án hozott határozata).

77 A tárgyalás során a Bizottság kiegészítette a 2011. szeptember 20-i pervezető intézkedésekre adott válaszát e kérdés tekintetében. Előadta, hogy az engedékenységért folyamodó kérelmező által a számára 2008. november 21-én eljuttatott információk szerint a feltételezett kartell legalább 2001-től fennállt, és azt a *[bizalmas]* meghosszabbításaként szervezték. Másfelől az engedékenységért folyamodó kérelmező arról tájékoztatta, hogy nem tudja biztosan, az említett kartell nem érintett-e a nagyfeszültségű tenger alatti és föld alatti kábeleken kívüli *[bizalmas]* kábeleket. Ilyen körülmények között a Bizottság gyaníthatta, hogy az [EK] 81. cikket valamennyi elektromos kábelt érintően megsérthették.

78 Még mindig a tárgyalás során a felperesek előadták, hogy a válasz benyújtása után betekinthettek a Bizottság aktáiba, amelyeknek részét képezi a *[bizalmas]*, a *[bizalmas]* és az engedékenységért folyamodó kérelmező 2008. november 21-i szóbeli nyilatkozata, és fenntartották, hogy a Bizottság e dokumentumok alapján nem gyaníthatta, hogy a feltételezett kartell valamennyi elektromos kábelt érintette volna. Egyrészről ugyanis e dokumentumok igen régiek voltak, és egy versenyhatóságnak bejelentett, és az által engedélyezett *[bizalmas]* megállapodásokra vonatkoztak. Másrészről az engedékenységért folyamodó kérelmező kijelentette, hogy nem tud a nagyfeszültségű tenger alatti és föld alatti kábeleken kívüli más kábelekkel összefüggő versenyjogi jogsértésről.

79 A Törvényszék szükségesnek találta, hogy az engedékenységért folyamodó kérelmező nyilatkozatát az ügy irataihoz csatolják, hogy megvizsgálhassa a Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékok kellően komoly jellegét. Amint arra a Bizottság maga is utalt a 2011.szeptember 20-i pervezető intézkedésekre adott válaszában, e nyilatkozat egy példányának benyújtására a Törvényszék a fenti 21. pontban említett bizonyításfelvétel keretében kérte. A felek által a Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékok kellően komoly jellegével kapcsolatban azt követően benyújtott észrevételek, hogy a felperesek betekinthettek e nyilatkozatba a Törvényszék Hivatalában, lényegében nem különböznek a tárgyalás során előterjesztett észrevételektől.

80 Végül a 2011. december 21-i pervezető intézkedések keretében a Törvényszék felhívta a Bizottságot, hogy azonosítsa a *[bizalmas]* és a *[bizalmas]* azon változatának szakaszait, amelyeket közölt a Törvényszékkel, és amelyek önmagukban vagy az engedékenységért folyamodó kérelmező 2008. november 21-i szóbeli nyilatkozatával együtt a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot megelőzően az elektromos kábelek összességére vonatkozó gyanú alapját képezték.

81 Először is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság által e felhívásra válaszul azonosított szakaszok – a *[bizalmas]* és *[bizalmas*] ügy irataihoz csatolt változatainak, valamint a Bizottság által e megállapodásokkal kapcsolatban előterjesztett észrevételeknek a fényében olvasva – azt mutatják, hogy a nagy-, közép- és alacsonyfeszültségű elektromos kábelek széles választékának a közös piacon kívüli forgalmazására vonatkozóan számos *[bizalmas]* közösségi gyártó kötött megállapodást, amelyről a Bundeskartellamtot tájékoztatták.

82 E megállapodások *[bizalmas]*.

83 Amint a Bizottság arra lényegében hivatkozik, a *[bizalmas]* és a *[bizalmas]*, az egyedüli megállapodások a szóban forgók közül, amelyek nem korlátozódtak nagyfeszültségű tenger alatti vagy föld alatti kábelekre, a *[bizalmas]*-ra irányuló megállapodások voltak *[bizalmas]*.

84 Ugyanakkor a *[bizalmas]* és a *[bizalmas]* fennállása, amelyek régi, nem titkos, a tagállam versenyhatóságának bejelentett, főszabály szerint az uniós versenyszabályokkal összeegyeztethető megállapodások, önmagában nem képezi annak kellően komoly bizonyítékát, hogy e megállapodások bizonyos aláírói ezt követően más gyártókkal titkos, e szabályokkal ellentétes és ugyanezen termékekre vonatkozó megállapodásokat kötöttek.

85 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ügy iratainak semmilyen eleme sem enged arra következtetni, hogy a feltételezett kartell köthető lenne a *[bizalmas]*-hoz vagy a *[bizalmas]*-hoz, ellentétben azzal, amit a Bizottság a tárgyalás során állított. Az sem tűnik ki a Bizottság által a Törvényszék elé terjesztett dokumentumokból, hogy a feltételezett kartellt e megállapodások meghosszabbításaként hozták volna létre.

86 Ezzel szemben először is kitűnik az ügy irataiból, hogy *[bizalmas]*.

87 Másodszor *[bizalmas]* az engedékenységért folyamodó kérelmező *[bizalmas]* egyértelműen kifejtette 2008. november 21-i nyilatkozatában, amint arra a felperesek jogosan hivatkoznak *[bizalmas]*.

88 Harmadszor, az ügy irataiból következik, hogy *[bizalmas]*.

89 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az összefonódások ellenőrzése során hozott azon határozatok között szerepel a Pirelli/BICC ügyben hozott határozat (lásd a fenti 56. pontot), melyek a Bizottság szerint azt mutatják, hogy nincs egyértelmű különbségtétel az elektromos kábelek között a feszültségük alapján. Ugyanakkor e határozat (32) preambulumbekezdésében a Bizottság – ellentétben azzal, amint a 2011. szeptember 20-i pervezető intézkedésekre adott válaszában kifejtett – a következőket állapítja meg:

„[Az] [alacsony- és középfeszültségű] elektromos kábelek gyártása és értékesítése egyfelől, és [a nagyfeszültségű és az igen nagy feszültségű] elektromos kábelek gyártása és értékesítése másfelől, két elkülönült piacot alkotnak. Először is nem áll fenn semmilyen keresleti helyettesíthetőség e termékek között. Másodszor az alacsonyfeszültségű kábelek gyártásáról magasabb feszültségű kábelek gyártására történő átállással járó költségek és ezen átállás időigénye jelentős. Harmadszor a korlátozott kínálati helyettesíthetőség nem ellensúlyozza a keresleti helyettesíthetőség hiányának hatásait […] Végül meg kell különböztetni egyfelől az [alacsony- és a középfeszültségű], másfelől a magasabb feszültségszintű ([nagy- és igen nagy feszültségű]) termékeket, mivel különböző versenyfeltételek irányítják e termékek keresletét és kínálatát. A Bizottság azonban úgy véli, hogy nincs elegendő bizonyíték annak megállapításához, hogy az igen nagy feszültségű, folyadékkal töltött elektromos kábelek a más technikával (lényegében [térhálósított polietilén extrudálásával]) gyártott [igen nagy feszültségű] kábelekhez képest különálló termékpiacot képeznek, mivel valamennyi gyártó és az európai ügyfelek nagy többsége úgy találja, hogy az ilyen típusú kábelek helyettesíteni tudják egymást.”

90 E határozatból kitűnik tehát, hogy – ellentétben azzal, amire a 2011. szeptember 20-án hozott pervezető intézkedésekre adott válaszában hivatkozik – a Bizottság arra a következtetésre jutott a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadását megelőzően, hogy jelentősek a különbségek a nagy-, közép- és alacsonyfeszültségű kábelek között.

91 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy kellően komoly bizonyítékokkal rendelkezett az elektromos kábelek összességére, és az azokhoz kapcsolódó valamennyi berendezésre kiterjedő vizsgálat elrendeléséhez.

92 E következtetést, amely kizárólag azon bizonyítékok elemzésén alapul, amelyek a Bizottság rendelkezésére álltak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadásakor, megerősíti egyrészt magának a Bizottságnak a viszonválasza 36. pontjában szereplő álltása, mely szerint a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat megfogalmazása lehetővé tette a felperesek számára annak megértését, hogy a vizsgálat „nem bármilyen elektromos kábelekre” irányul, és másrészt azon tény, miszerint a Bizottság elismerte, hogy a vizsgálat során a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban példaként említett elektromoskábel-típusokra vonatkozó vizsgálatokra korlátozta a beavatkozását.

93 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a Bizottság a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadását megelőzően kellően komoly bizonyítékokkal rendelkezett ahhoz, hogy vizsgálatot rendeljen el a nagyfeszültségű tenger alatti és a föld alatti elektromos kábelekre és az azokhoz kapcsolódó berendezésekre vonatkozóan.

94 Annyiban el kell tehát fogadni e részt, amennyiben az a nagyfeszültségű tenger alatti kábeleken és a föld alatti kábeleken kívüli egyéb elektromos kábelekre, valamint az utóbbi kábelekhez kapcsolódó berendezésekre vonatkozik. E részt ezt meghaladóan el kell utasítani.

A második, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat túlságosan nagy földrajzi kiterjedésére alapított részről

95 A felperesek úgy érvelnek, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban a vizsgálat földrajzi kiterjedésére vonatkozó egyetlen tájékoztatás annyi, hogy a határozat által érintett megállapodások és/vagy összehangolt magatartások kiterjedése „valószínűsíthetően világszintű". A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nem utal arra, hogy bizonyos, az Európai Unión kívüli projektek befolyásolt gyakorolnának a közös piacra, ami az egyetlen helyzet, amelyben e projektek az EK 81. cikke alá tartozhatnának. A nagyfeszültségű tenger alatti elektromos kábelekre vonatkozó projektek egyébként igencsak helyi jellegűek. A Bizottság ugyanakkor másolatot készített olyan dokumentumokról, amelyek Közel-Keleten vagy Ázsiában kidolgozott projektekhez kapcsolódtak. E magatartás „különösen rosszindulatú" figyelembe véve a különböző versenyhatóságok közötti együttműködés szintjét. A Nexans France kifejezetten fenntartotta azon kérdést illetően jogait, hogy e dokumentumokra irányul-e a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat, nem ismerve azonban a vizsgálat pontos kiterjedését, nem állt módjában felmérni az együttműködési kötelezettsége mértékét. Ez a felperesek alapvető jogainak megsértését jelenti, beleértve a védelemhez való jogaikat, a tisztességes eljáráshoz való jogukat, az önvádra kötelezés tilalmát, valamint az ártatlanság vélelmét.

96 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

97 A felperesek állításaival ellentétben, azzal hogy megjegyezte, hogy a feltételezett megállapodások és/vagy összehangolt magatartások kiterjedése „valószínűsíthetően világszintű", a Bizottság kellő részletességgel leírta a feltételezett kartell kiterjedését. A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat tehát kellően pontosnak tekinthető a versenyjog esetleges, a Bizottság által gyanított megsértésének földrajzi kiterjedését illetően.

98 Ugyanakkor a felperesek érvelése értelmezhető úgy is, hogy nem azt kifogásolják, hogy a Bizottság túl homályosan határozta meg a feltételezett kartell földrajzi kiterjedését, hanem egyáltalán azt, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat hatálya alá vonta a közös piacon kívüli, helyi jellegű földrajzi piacokra vonatkozó dokumentumokat is, anélkül hogy megindokolta volna, hogy az érintett vállalkozás e piacokon folytatott magatartása mennyiben torzíthatná a közös piacon folyó versenyt.

99 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az 1/2003 rendeletnek már a címéből is kitűnik, hogy a rendelet által a Bizottságra ruházott hatáskörök célja az EK 81. cikkben és az EK 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtása. E két rendelkezés megtilt bizonyos magatartásokat a vállalkozásoknak, amennyiben azok hatással lehetnek a tagállamok közötti kereskedelemre, és céljuk vagy hatásuk a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása. Ennélfogva a Bizottság csak e magatartások feltárása érdekében használhatja fel a vizsgálati hatáskörét. A Bizottság tehát nem végezhet vizsgálatot adott vállalkozás helyiségeiben, amennyiben olyan megállapodás vagy összehangolt magatartás fennállását gyanítja, melynek hatásai kizárólag a közös piacon kívüli piacon vagy piacokon jelennek meg. Ugyanakkor semmi sem akadályozza abban, hogy megvizsgáljon olyan dokumentumokat, amelyek e piacokra vonatkoznak, olyan magatartások feltárása érdekében, amelyek hatással lehetnek a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelyek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása.

100 A jelen részt tehát el kell utasítani.

101 A fenti megfontolások összességére tekintettel, annyiban kell helyt adni a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat megsemmisítése iránti kérelemnek, amennyiben az a nagyfeszültségű tenger alatti kábeleken és a föld alatti kábeleken kívüli egyéb elektromos kábelekre, valamint az utóbbi kábelekhez kapcsolódó berendezésekre vonatkozik, és a kérelmet ezt meghaladóan el kell utasítani.

2. *A vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmekről*

Az elfogadhatóságról

A válaszhoz csatolt jogi vélemény elfogadhatóságáról

102 A Bizottság úgy érvel, hogy a felperesek által – a vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmeik (második és harmadik kereseti kérelem) elfogadhatóságával kapcsolatos érveik alátámasztása érdekében – a válaszhoz csatolt jogi vélemény elfogadhatatlan. Két elfogadhatatlansági kifogásra hivatkozik, amelyek közül az első lényegében a Törvényszék hivatalvezetőjének szóló, 2007. július 5-i szolgálati utasítások (HL L 232., 1. o.) 5. cikke (3) és (7) bekezdésének megsértésén alapul, a második pedig azon tényen, hogy a vitatott vélemény nem támasztja alá a válaszban kifejezetten hivatkozott érvelést, ugyanakkor tartalmaz olyan magyarázatokat, amelyeket a válasz nem ismétel meg.

– Az első, a Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 5. cikke (3) és (7) bekezdésének megsértésére alapított elfogadhatatlansági kifogásról

103 A Bizottság előadja, hogy a Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 5. cikkének (3) és (7) bekezdése megtiltja, hogy a felperesek az ügyvédeiken kívül más személyeknek továbbítsanak eljárási iratokat. Márpedig a vitatott vélemény szerzői, akik nem a felperesek ügyvédjei, betekintettek az ellenkérelembe.

104 A Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 5. cikkének (3) bekezdése a következőképpen szól:

„A Törvényszék előtt folyamatban lévő ügy feleinek ügyvédjei vagy meghatalmazottjai, illetve az általuk szabályszerűen meghatalmazott személyek a Hivatal irodájában betekinthetnek az ügy eredeti irataiba, beleértve a Törvényszék elé terjesztett közigazgatási iratanyagokat is, továbbá az eljárási iratokról és a nyilvántartásról másolatot, illetve azokból kivonatot kérhetnek.

[…]”

105 Ráadásul a Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 5. cikkének (7) bekezdése a következőképpen szól:

„A Törvényszék elnökének – illetve ha az ügy még folyamatban van, az ügyben eljáró ítélkező testület elnökének – a felek meghallgatását követően adott kifejezett engedélye nélkül harmadik természetes vagy jogi személy nem férhet hozzá az ügy iratanyagához vagy az eljárási iratokhoz. Ezt az engedélyt csak olyan írásbeli kérelemre lehet megadni, amely az iratanyaghoz való hozzáférésre vonatkozó jogos érdeket részletesen igazolja”.

106 A jelen ügyben a vitatott véleményt két olyan személy írta alá, akiket csak a nevük azonosít. Az ügy irataiból nem derül ki, hogy e két személy ügyvéd lenne. Mindenesetre – amint a Bizottság kiemeli – egyrészt a vélemény aláírói nem szerepelnek a felperesek által a Törvényszék előtt a jelen ügyben képviseletükkel megbízott ügyvédek között, másrészt pedig nem következik az ügy irataiból, hogy ezen ügyvédek által szabályszerűen meg lettek volna hatalmazva az ügy irataiba történő betekintésre. Az említett vélemény szerzői azonban betekinthettek az ellenkérelembe, mivel azt több alkalommal is idézik, amit a felperesek meg is erősítettek a tárgyalás során.

107 Ugyanakkor azon tényből, miszerint a vitatott vélemény szerzői nem a felek ügyvédei, illetve az általuk az ügy irataiba való betekintésre szabályszerűen meghatalmazott személyek, nem lehet arra következtetni, hogy az iratokba való betekintés jogával nem rendelkező harmadik felek lennének a Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 5. cikkének (3) és (7) bekezdése értelmében.

108 E rendelkezéseket, amelyek fő célja az ügy irataiba a Törvényszék Hivatalának irodájában való betekintés szabályozása, a céljukra tekintettel kell értelmezni. E rendelkezések a gondos igazságszolgáltatás elvét tükrözik, amelynek értelmében a feleknek joguk van érdekeik bármiféle külső behatástól független védelmére, és amely elv megköveteli, hogy az a fél, amely számára betekintési jogot biztosítanak a többi fél eljárási irataiba, csak a saját érdekének védelmében gyakorolja e jogát, minden más célú felhasználást kizárva (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-174/95. sz., Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben 1998. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2289. o.] 135–137. pontját, valamint a Törvényszék elnökének T-345/05. R. sz., V. kontra Parlament ügyben 2007. március 16-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 70. és 71. pontját). A Törvényszék ezért találta úgy, hogy az eljárással való visszaélésnek minősül az eljárási iratok egyik fél által harmadik személyek számára történő hozzáférhetővé tétele olyan helyzetben, ahol ezen iratokat nem e fél érdekének védelme céljából továbbították (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben hozott ítélet 139. pontját).

109 Ugyanakkor a Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 5. cikkének (3) és (7) bekezdése nem zárja ki azt, hogy az ügyben részt vevő egyik fél lehetővé tegye egy szakértő számára adott eljárási iratba való betekintést, azzal a céllal, hogy megkönnyítse az adott szakértő számára egy olyan dokumentum kidolgozását, amely e fél érdekének védelmét szolgálja, és amelyet kizárólag az eljárás céljából használnak fel.

110 A fentiekre tekintettel el kell utasítani a Bizottság első elfogadhatatlansági kifogását.

– A második elfogadhatatlansági kifogásról, mely szerint a vitatott vélemény nem támasztja alá a válaszban kifejezetten hivatkozott érvelést, és olyan magyarázatokat tartalmaz, amelyeket a válasz nem ismétel meg

111 A Bizottság úgy érvel, hogy a vitatott vélemény csak annyiban vehető figyelembe, amennyiben alátámasztja a válaszban kifejezetten hivatkozott érvelést. A vélemény az elfogadhatóságról fejt ki jogi érvelést, ahelyett hogy alátámasztaná vagy kiegészítené a válaszban kifejezetten hivatkozott ténybeli és jogi elemeket. Ráadásul olyan érveket hoz fel, amelyek a válaszban nem is szerepelnek.

112 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság alapokmánya 21. cikkének, valamint az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának értelmében minden keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kereset elfogadhatóságához az szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli vagy jogi körülmények, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevélből. Míg a keresetlevél szövegének egyes pontjait ugyan alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más, akár a keresetlevélhez mellékelt iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a fent említett rendelkezések szerint magában a keresetlevélben kell szerepelniük. Továbbá nem a Törvényszéknek kell a mellékletekben megkeresnie és azonosítania azokat a jogalapokat, amelyek meglátása szerint a kereset alapját képezhetik; mivel e mellékleteknek tisztán bizonyító és kisegítő szerepük van (lásd a Törvényszék T-201/04. sz., Microsoft kontra Bizottság 2007. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3601. o.] 94. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

113 A Bíróság alapokmánya 21. cikkének és az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának ezen értelmezése ugyancsak vonatkozik azon válasz elfogadhatóságának feltételeire is, amely az eljárási szabályzat 47. cikk (1) bekezdése alapján azt célozza, hogy kiegészítse a keresetlevelet (lásd a fenti 112. pontban hivatkozott Microsoft kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 95. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

114 A jelen ügyben a válaszban csupán kétszer hivatkoznak a vitatott véleményre. Először a válaszban a felperesek előadják, anélkül hogy további magyarázatot adnának, hogy a vitatott vélemény szerzői által a második és harmadik kereseti kérelem elfogadhatóságának vizsgálatát követően levont következtetés megegyezik a válaszban kifejtett következtetéssel, anélkül hogy kifejtenék, hogy e tizenhárom oldalas melléklet mely pontjaira hivatkoznak pontosan. Ezt követően előadják, hogy a vitatott vélemény alátámasztja azon nyilatkozatot, amely szerint az önvádra kötelezés tilalma és bármely személy magántevékenységi körébe való önkényes beavatkozása elleni védelem olyan alapvető jogok, amelyek a közösségi jog általános elveinek részét képezik. Ennélfogva csak ez utóbbi állítással kapcsolatban vehető figyelembe a vitatott vélemény (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-151/01. sz., Duales System Deutschland kontra Bizottság ügyben 2007. május 24-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-1607. o.] 78. és 81. pontját).

A vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmek elfogadhatóságról

115 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 230. cikk értelmében a megsemmisítés iránti kereset alapjául szolgáló intézkedések azok lehetnek, amelyek a felperes jogi helyzetének jelentős megváltoztatásával a felperes érdekeit érintő kötelező joghatást váltanak ki (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 9. pontja, valamint a Törvényszék T-10/92-T-12/92. és T-15/92. sz., Cimenteries CBR és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1992. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 1992., II-2667. o.] 28. pontja).

116 A közbenső intézkedések, amelyeknek célja a végső határozat előkészítése, főszabály szerint nem jelentenek megtámadható intézkedést. Az ítélkezési gyakorlatból azonban az következik, hogy az olyan előkészítő eljárás során meghozott intézkedések, amelyek önmagukban is végpontját jelentik egy, a Bizottságot érdemi döntésre feljogosító eljárástól különböző eljárásnak, és a felperes érdekeit érintő kötelező joghatást váltanak ki annak jogi helyzetét jelentősen megváltoztatva, szintén megtámadható intézkedésnek minősülnek (a fenti 115. pontban hivatkozott IBM kontra Bizottság ítélet 10. és 11. pontja, valamint a Törvényszék T-213/01. és T-214/01. sz., Österreichische Postsparkasse és Bank für Arbeit und Wirtschaft kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1601. o.] 65. pontja).

117 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmek elfogadhatatlanok. Ezen aktusok a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak tisztán végrehajtási aktusai, amelyek nem módosítják lényegesen a felperesek jogi helyzetét.

118 A felperesek úgy érvelnek, hogy a vitatott aktusok lényegesen módosították a jogi helyzetüket, és súlyosan és visszavonhatatlanul megsértették a magánélethez és a védelemhez való alapvető jogaikat. Ennélfogva megtámadható jogi aktusnak kell minősülniük. Először is, mivel a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nem rendelkezett ezen aktusokról, ezek nem képezhetik az előbbi végrehajtási aktusait. Másodszor az intézkedés formája nem releváns azon kérdést illetően, hogy az kivált-e kötelező joghatásokat. A vitatott aktusok kötelezőek a felperesekre nézve, akik kötelesek azoknak megfelelni annak elkerülése érdekében, hogy az adott esetben általuk fizetendő bírság megemelt összegét kelljen kifizetniük, vagy hogy velük szemben szankciókat szabjanak ki. Ezen aktusok tehát hasonlóak az 1/2003 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése szerinti információkéréshez, mely utóbbi rendelkezés kifejezetten előírja az ilyen intézkedések megtámadhatóságát. Harmadszor a vitatott aktusok veszélybe sodorták a felpereseknek azon lehetőségét, hogy más bíróságok előtti versenyügyi vizsgálatokban védekezhessenek. Végül negyedszer a határozat, melynek értelmében másolatot

készítettek számos számítógépes adatállományról és C számítógépe merevlemezéről, joghatásokat váltott ki, mivel e számítógépes adathordozók a magánélethez való jog és a levéltitok által védett személyes adatokat tartalmaznak, mint például elektronikus levelek, címek stb.

119 Először is, meg kell jegyezni, hogy a vitatott aktusok közbenső intézkedések, amelyek egyetlen célja az EK 81. cikk (1) bekezdése szerinti végleges határozat Bizottság általi elfogadásának előkészítése. Ezen aktusok alapján a Bizottság másolatot készített bizonyos, a vizsgálat során talált számítógépes adatállományokról, és magyarázatokat kapott konkrét, szintén a vizsgálat során talált dokumentumokat illetően azon ténybeli és jogi helyzet – a feltételezett kartell – tényleges fennállásának és hatókörének ellenőrzése érdekében, melyről már információkkal rendelkezett, azon céllal, hogy előkészítse adott esetben az e helyzetre vonatkozó végleges határozatot.

120 Továbbá az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének c) és e) pontjából kitűnik, mind az e rendelet 20. cikkének (4) bekezdése alapján elrendelt vizsgálatban érintett vállalkozás üzletmenetéhez kapcsolódó minden dokumentumról – függetlenül attól, hogy milyen eszközön tárolják ezeket, – bármilyen formában másolat vagy kivonat készítése vagy megszerezése, mind e vállalkozás bármely képviselőjétől vagy dolgozójától az ellenőrzés céljához és tárgyához kapcsolódó dokumentumra vonatkozó magyarázat kérése a vizsgálatot elrendelő határozat végrehajtási intézkedésének minősül. Maga a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat rendelkezik úgy, hogy a Nexans France engedélyt ad az ellenőröknek arra, hogy másolatot készítsenek az üzletmenethez kapcsolódó dokumentumokról, valamint a helyszínen „magyarázatot ad a vizsgálat tárgya és célja vonatkozásában” (lásd a fenti 3. pontot).

121 Amint a Bizottság arra helyesen hivatkozik, az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdése alapján elrendelt valamennyi vizsgálat magában foglalja válogatott dokumentumok vizsgálatát, és adott esetben ezekről másolat készítését, valamint az érintett vállalkozások alkalmazottaihoz vagy képviselőihez intézendő, a vizsgálat tárgyára és céljára vonatkozó kérdéseket. A vizsgálatot elrendelő határozat értelmében kell e vállalkozásoknak engedélyezniük a Bizottság számára, hogy másolatot készítsen a szóban forgó dokumentumokról, az alkalmazottaik és képviselőik számára pedig azt, hogy a kért magyarázatokat megadják, és nem más, a vizsgálat során elfogadott külön jogi aktus értelmében.

122 Az 1/2003 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének és 20. cikke (2) bekezdése c) és e) pontjának összehasonlítása lehetővé teszi annak megállapítását is, hogy a vizsgálat során a dokumentumokról történő másolatkészítés és a magyarázatok kérése a vizsgálatot elrendelő határozat végrehajtási intézkedésének minősül.

123 Először is az 1/2003 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a vállalkozásokhoz e rendelkezés alapján intézett információkérések önálló keresettel megtámadhatóak. Ugyanakkor az 1/2003 rendelet nem szól semmit a vizsgálat során kért magyarázatokról, sem az ennek során készített dokumentummásolatokról.

124 Másodszor az 1/2003 rendelet 18. cikkének (1) és (3) bekezdéséből következik, hogy a Bizottság e rendelkezések alapján egyszerű kérelem vagy határozat formájában felkérheti a vállalkozásokat és a vállalkozások társulásait, hogy nyújtsanak be minden szükséges információt. Ezzel szemben ugyanezen rendelet 20. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében a Bizottság csak a vizsgálat tárgyához és céljához kapcsolódó tények és dokumentumok vonatkozásában kérhet magyarázatokat.

125 Meg kell tehát állapítani, hogy a vizsgálat során készített dokumentummásolatok és feltett kérdések egyike sem tekinthető a vizsgálat elrendelésének alapjául szolgáló határozattól elválasztható aktusnak, hanem e határozat végrehajtási intézkedéseinek.

126 Végül ki kell emelni, amint arra a Bizottság is hivatkozik, hogy az 1/2003 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontja szerinti határozat elfogadása nélkül nem szankcionálhatná a felpereseket azon indokkal, hogy megtagadták a szóban forgó dokumentumokról való másolatkészítés

engedélyezését, és az ellenőrök C-nek feltett kérdéseire teljes válasz nyújtását. E határozat, mely elkülönül a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattól, illetve az EK 81. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végleges határozattól, kereset tárgyát képezheti, amelynek keretében a Törvényszék megvizsgálja, hogy az érintett dokumentumoknak a vitatott aktusok értelmében készített másolatai, valamint a Bizottság által ennek értelmében kért magyarázatok érintették-e a felperesek magánélethez és védelemhez való alapvető jogát, amint az utóbbiak állítják.

127 Azon állításuk alátámasztására, mely szerint a vitatott aktusok a jogi helyzetüket jelentősen megváltoztatva az érdekeiket érintő kötelező joghatást váltanak ki, és másodlagosan önmagukban is végpontját jelentik egy, a Bizottságot érdemi döntésre feljogosító eljárástól különböző eljárásnak a fenti 116. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében, a felperesek a Bíróság 155/79. sz., AM & S Europe kontra Bizottság ügyben 1982. május 18-án hozott ítéletére (EBHT 1982., 1575. o.), valamint a Törvényszék T-125/03 és T-253/03. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság egyesített ügyekben 2007. szeptember 17-én hozott ítéletére (EBHT 2007., II-3523. o.) hivatkoznak.

128 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az előző pontban hivatkozott ítélek alapjául szolgáló ügyek felperesei a Bizottság előtt úgy érveltek, hogy azon dokumentumok közül, amelyek benyújtását a Bizottság az [EK 81.] és az [EK 82.] cikk végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) alapján elrendelt vizsgálat során, vagy azt követően kérte, bizonyos dokumentumokra kiterjed az ügyvédek és ügyfeleik közötti érintkezés bizalmas jellegének védelme. Ebben az összefüggésben az uniós bíróság úgy találta, hogy a Bizottság azon határozata, mely elutasította a szóban forgó dokumentumok védelmére irányuló kérelmet, joghatásokat váltott ki az érintett vállalkozások vonatkozásában, amennyiben megtagadta tőlük a közösségi jog által előírt védelmet, és a versenyszabályok megsértését megállapító végleges határozattól független, végleges jellegű volt (a fenti 127. pontban hivatkozott Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 46. pontja; lásd továbbá ebben az értelemben a fenti 127. pontban hivatkozott AM & S Europe kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 27., 29. és 32. pontját).

129 A felperesek a vitatott aktusok elfogadásakor nem hivatkoztak arra, hogy azon dokumentumokra, amelyekről a Bizottság ezen aktusok alapján másolatot készített, vagy az utóbbi által ugyanezen aktusok alapján megszerzett információkra kiterjedne az uniós jog által előírt, az ügyvédek és ügyfeleik közötti érintkezés bizalmas jellegének védelméhez hasonló védelem. Amikor a Bizottság úgy határozott, hogy e dokumentumokról másolatot készít, és a felperesektől ezen információk nyújtását kéri, nem fogadott tehát el olyan határozatot, amely megtagadná a felperesektől e védelmet.

130 A vizsgálat során készített dokumentummásolatokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek megtartották az eredetieket, akár papír, akár elektronikus formátumban, és lehetőségük volt e dokumentumok jellegének és tartalmának megismerésére. Ennek ellenére, a felperesek nem azonosítottak olyan konkrét dokumentumokat vagy dokumentumrészeket, amelyekre kiterjedne az uniós jogban előírt védelem. A felperesek csupán annak állítására szorítkoznak, hogy a Bizottságnak nem volt joga másolatot készíteni e dokumentumokról abból a célból, hogy azokat a későbbiekben a Bizottság irodáiban vizsgálják. A felperesek szerint e dokumentumokat a Nexans France helyiségeiben kellett volna megvizsgálni, és a Bizottság csak a vizsgálat szempontjából releváns dokumentumokról készíthetett volna másolatot. Meg kell tehát állapítani, hogy a felperesek nem azt kifogásolják, hogy a Bizottság betekintett bizonyos konkrét védett dokumentumokba, illetve másolatot készített azokról, hanem hogy azokat a saját brüsszeli irodáiban vizsgálta meg, ahelyett, hogy a Nexans France helyiségeiben vizsgálta volna meg őket, valamint hogy a saját irodáiban tartotta e dokumentumokat a vizsgálat időpontjáig.

131 A vizsgálat során C-nek feltett kérdéseket illetően az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperesek, ügyvédeik kíséretében, egyáltalán nem tiltakoztak az ellen, hogy a Bizottság megszerezze a kért információkat. E kérdések megfogalmazásával a Bizottság tehát nem fogadhatott el olyan határozatot, mely megtagadja a felperesektől az uniós jog által biztosított védelmet.

132 A fentiekből kitűnik, hogy a vitatott aktusok nem tekinthetőek megtámadható jogi aktusoknak. Ezen aktusok jogszerűségét a fenti 126. pontban hivatkozott, szankciót kiszabó határozat megsemmisítése iránti kereset keretén kívül kizárólag az adott esetben a Bizottság által az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott végleges határozat elleni megsemmisítés iránti kereset keretében lehet vizsgálni. A vizsgálat elvégzése feltételeinek bírósági felülvizsgálatára az adott esetben a Bizottság által e rendelkezés értelmében elfogadott végleges határozat megsemmisítésére irányuló kereset keretében kerülhet sor (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-305/94-T-307/94., T-313/94-T-316/94., T-318/94., T-325/94., T-328/94., T-329/94. és T-335/94. sz., Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. április 20-án hozott ítélet [EBHT 1999., II-931. o.] 413. és 414. pontját).

133 Egyébként amennyiben a felperesek úgy vélik, hogy jogellenesek az aktusok, amelyek alapján a Bizottság bizonyos számítógépes adatállományokról és C számítógépe merevlemezéről másolatot készített abból a célból, hogy azokat a későbbiekben az irodáiban megvizsgálja, illetve amelyek alapján magyarázatot kért utóbbitól a vizsgálat során talált dokumentumokra vonatkozóan, és ezen aktusok olyan sérelmet okoztak, amely megalapozza az Unió szerződésen kívüli felelősségét, a Bizottság ellen szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti keresetet nyújthatnak be. Egy ilyen kereset nem tartozik a felperes érdekeit érintő, kötelező joghatásokkal rendelkező uniós jogi aktusok érvényességét felülvizsgáló rendszerbe, hanem akkor áll rendelkezésre, ha valamelyik fél közösségi intézmény jogellenes magatartásából kifolyólag kárt szenvedett (lásd ebben az értelemben a C-131/03. P. sz., Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-7795. o.] 82. és 83. pontját).

134 A vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmeket tehát elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

3. *A negyedik, ötödik, hatodik és hetedik kereseti kérelemről*

135 Amint maguk a felperesek is megállapítják, a negyedik, ötödik, hatodik és hetedik kereseti kérelmükben azt kérik, hogy a Törvényszék határozzon a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat és a vitatott aktusok megsemmisítésének esetleges következményeiről.

136 Ennélfogva, amint arra a Bizottság is hivatkozik, a felperesek kérelme arra irányul, hogy a Törvényszék határozzon az esetleges megsemmisítést kimondó ítélet következményeiről, ami egyben a Bizottságnak címzett felszólítást is jelentene az adott ítélet végrehajtását illetően. Mivel azonban a Törvényszéknek az EK 230. cikkre alapozott jogszerűségi vizsgálat keretében nincs hatásköre arra, hogy megállapítási ítéletet hozzon (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-224/03. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2003. december 9-én hozott végzését [EBHT 2003., I-14751. o., 20–22. pont]), illetve meghagyással éljen, még az ítéletei végrehajtásának részletes szabályaival kapcsolatban sem (a Bíróság C-199/94. P. és C-200/94. P. sz., Pevasa és Inpesca kontra Bizottság egyesített ügyekben 1995. október 26-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-3709. o.] 24. pontja), a felperesek kérelmét nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell nyilvánítani (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-145/06. sz., Omya kontra Bizottság ügyben 2009. február 4-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-145. o.] 23. pontját).

137 A fentiek összességéből következik, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot meg kell semmisíteni, amennyiben az a nagyfeszültségű tenger alatti kábeleken és a föld alatti kábeleken kívüli egyéb elektromos kábelekre, valamint az utóbbi kábelekhez kapcsolódó berendezésekre vonatkozik. A keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

A költségekről

138 Az eljárási szabályzat 87. cikke 3. §-ának első bekezdése alapján azonban részleges pernyertesség esetén, illetve kivételes okból a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.

139 Mivel a felperesek kérelmeik túlnyomó része vonatkozásában pervesztesek lettek, a saját költségeik és a Bizottság részéről felmerült költségek felének viselésére kell kötelezni őket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti a 2009. január 9-i C(2009) 92/1 bizottsági határozatot, amely kötelezte a Nexans SA-t és az általa közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött valamennyi társaságot, köztük a Nexans France SAS-t, hogy az [EK] 81. és [EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003 tanácsi rendelet 20. cikkének (4) bekezdése alapján helyszíni vizsgálatnak vessék alá magukat, amennyiben e határozat a nagyfeszültségű tenger alatti és föld alatti kábeleken kívüli egyéb elektromos kábelekre, valamint az utóbbi kábelekhez kapcsolódó berendezésekre vonatkozik.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Nexans és a Nexans France viselik saját költségeiket, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségek felét.

4) A Bizottság viseli saját költségeinek felét.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. november 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita alapját képező tényállás 2

Az eljárás és a felek kérelmei 4

A jogkérdésről 6

1. A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat megsemmisítése iránti kérelemről 7

Az első, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat által érintett termékek körének túlságosan kiterjedt és homályos jellegén alapuló részről 7

Előzetes észrevételek 8

Az első, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak az érintett termékek behatárolását illető pontatlanságára alapított kifogásról 9

Az arra alapított második kifogásról, hogy a Bizottság csak a nagyfeszültségű tenger alatti kábelek ágazatában rendelkezett kellően alapos gyanúval ahhoz, hogy a felperesek részéről a versenyszabályok megsértését feltételezze 11

A második, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat túlságosan nagy földrajzi kiterjedésére alapított részről 16

2. A vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmekről 17

Az elfogadhatóságról 17

A válaszhoz csatolt jogi vélemény elfogadhatóságáról 17

– Az első, a Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 5. cikke (3) és (7) bekezdésének megsértésére alapított elfogadhatatlansági kifogásról 17

– A második elfogadhatatlansági kifogásról, mely szerint a vitatott vélemény nem támasztja alá a válaszban kifejezetten hivatkozott érvelést, és olyan magyarázatokat tartalmaz, amelyeket a válasz nem ismétel meg 18

A vitatott aktusok megsemmisítése iránti kérelmek elfogadhatóságról 19

3. A negyedik, ötödik, hatodik és hetedik kereseti kérelemről 22

A költségekről 23